

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

C. xxx. Breuis epilog[us] aduersu[us] gnatonicos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

eque laudet vt actius vlixē laudauit in philotheta. Primo eiusdem tragedie sue principio. Inclite parua predite patria nomine celebri claroq; potens pectore: achiuis classib⁹ auctor grauis dardanis gentibus vltor laerciade. Nonissime patrē memorat. Ceterū omnes laudes iuri eius audisti. Nihil inde nec labertes sibi/nec anticia/nec acrisius vendicat. Hec tota vt vides laudis huius/propria vlixi possessio est. Nec aliud te in eodē vlixē homerus docet qui semp ei comitē voluit esse prudentiā quā poetico ritu mineruā nūcipauit. Igitur hac eadem comitante omnia horreda subiit: oia aduersa superauit. Quippe ea adiutrice ciclopi specus introiit: sed egressus est: solis boues vidit/sed abstinuit/ad inferos demeauit: sed ascendit. Eadem sapientia comitante scillam preter nauigauit/nec arreptus est: caribdi cōceptus est: nec retētus. Circes poculum bibit: nec mutat⁹ est. Ad latophagos accessit nec remansit. Sirenas audiuit: nec accessit.

¶ Q; p merito principis formatur popul⁹: & ex populi merito formatur principatus/deoq; placido creatura quelibet mansuescit & seruit homini.

Capm. XXIX.

Necapuleius eleganter quidem & splendide & vtinaz audiatur. Si enim in sui ipsius cultu quisq; laboret: & que exteriora sūt reputet aliena: profecto optim⁹ erit status singulorum & omniū/vigebitq; vtus/ & ratio pua lebit/regnatē vndiq; mutua caritate vt sit caro subiecta spūi & spūs plena deuotiōe dño famuletur. Que si pcesserint nec timore capitis onerabuntur mēbra: nec destitutiōe mēbrorū/aut ignauia languēbit caput. Ista siquidē a peccati infirmitate pueniunt. Nā & inferiorū delicta bonū pncipē demerētur: & peccata superiorū subditis sunt occasio & auctoritas delinquēdi. Vñ illud. Oē caput languidū/& oē cor merēs a planta pedis vsq; ad vticē nō est in eo sanitas. Mansuescit itaq; pnceps ab innocentia populi: & populares motus repmit innocētia principalis. Placida nāq; deo omnis creatura mitis est: & seruit homini/& eo indignate omnis creatura armatur in vltionem eius. Cornus heuliam pauit/vrsus famulatum impēdit prophete. Vt parcat danieli ferocitatem nature dediscit leo & collectam nescit esuriem. Vnda ficcis iustorum calcatur pedibus. Aduersus pueros succensus ignis in fornace non proficit. Ad votum fidei/aer imbres & terra fructum negat:& celum ipsum in impios euomit ignes suos.

¶ Breuis epylogus aduersus gnatonicus Capm. XXX.

Esaiē. i.

ij. Regū. xvij
 iij. Regū. ij.
 Daniel. vj. z
 xiiij.
 iij. Reg. ij.
 Daniel. iij.
 ij. Regū. xvij
 iij. Regum. i.

Ceterū dū ista psequimur/nobis insidiant gnatonici:& in inuidiā felicium quicquid sunt dicta retorquet ut mediocri aut temeritatis reos nos faciat. Mentiunt nos legē imposuisse principibus & colla eorum iugo importabili onerasse. Veritas siquidem inimica est illis. Inimicitias diuinitum procurant amatoribus vitatis: quorum ut gratiam consequantur vel in verbo aut ope erubescunt. Ad singula clamat gnato/seu bona: seu mala sint/plachre: bene: recte. Palescit super his etiam stillabit amicis: Ex oculis rorem/saliet:tundet pede terram. Utque conducti plorat in funere dicunt. Et faciunt prope plura dolentibus ex animo. Sit derisorio plus laudatore mouet. Et nescio quomodo ipsos etiam omnes probos expugnant/& qui adulatorum nequitiam detestantur: a quibus & si non sit laus quesita/nihilominus oblata delectat. Istis dum vitati insisto/nequaquam placere possunt: sed nec ob eorum gratiam dignor non acquiescere vitati. Non est tamen quod mihi possint opponere nisi quod mihi & illis non conuenit:& quod interdum alicui amicorum dum in manibus eorum labitur/in aure suggero. Ne te decipiant animi sub vulpe latentes. Hi quidem imperatores sunt curialium nugatorum/ quorum si unum offenderis omnibus aliis reus eris. Gnatonicum ergo consilio conueniunt ambitiosi inuidi supstitiosi & similes dicentes sibi bella parari/& me in eos velle (ut dici solet) caninam facundiam exercere/cum tamen id mime propositum: nisi aut eorum iniuriis urgear: aut auctoritate superioris amici ad hostilium licet hebetem impellatis. Est quidem quod magis animus affectat ut curialibus cedens nugis illis quibus placent faciam locum. Nam ut de aliis taceam non possunt ferre gemitus gnatonis qui sibi nil actum credunt dum aliquis restiterit: cuius oculos non obducant ad tenebras reprobato oleo peccatoris. Quod si quis effugerit non tam gnatonis quam principium virorum censeat hostis. Valeat ergo curia cum tolerabilibus nugis/ dum gnatonum corum factio habeat semper in malam rem: & fiat iugiter nouissima illius deteriora partibus. Ceteros dies suos expectat & oculum: & si infecundi pectoris angustia & oris ariditas infecundi/non habeat penes se/quod possit omnibus imitari. Tu quando ambitiosos:& inuidos ceterosque domi nostre latentes egredi velis si tamen premissi libelli placuerint expectati denunciam/& in verbo tuo calcantibus urgebuntur: ut in publicum pdeant. Non enim omnes aggrediendi sunt pariter: nec posset consertus eorum amicus facile expugnari: cum nec ipse cohortes leuiter in numerum cadant. Non mihi si centum lingue sunt oraque centum. Omnia nugarum currere noia possem.

Terentius horatius.

Virgil. in. vi. ened.

Explicit liber. VI.